

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/4/2023/107/RN

Katowice, dnia 26.01.2024r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania spółki Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie, reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Pana Karola Wiśniewskiego, zawartego w piśmie z dnia 15 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie wnioskodawcy – od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2022r., Nr Śr – 613/2022”, od decyzji Zastępcy Naczelnika Wydziału Środowiska w Urzędzie Miejskim w Gliwicach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice, Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Katarzyna Stebnicka
Anna Kajzerek – Dziwoki

na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2024r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 2000 z późn. zm.) oraz art. 75 ust. 1 pkt 4 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 1029 z późn. zm.), w związku z postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/5305/RN z dnia 6 maja 2022r., po rozpatrzeniu wniosku spółki Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie z dnia 21 stycznia 2022r., uzupełnionego następnie pismami z dnia 4 lutego 2022r., 14 marca 2022r. i 7 czerwca 2022r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motyw wydanego w sprawie orzeczenia. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył inwestor – spółka Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie, reprezentowana przez pełnomocnika adwokata Pana Karola Wiśniewskiego. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 15 grudnia 2022r., zatytułowane: „Odwołanie wnioskodawcy – od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2022r., Nr Śr – 613/2022”), pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- 1) przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, to jest:
  - a) art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 10 § 1 tego kodeksu i w związku z art. 73 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, polegające na niewskazaniu w treści zawiadomienia z dnia 15 września 2022r. zależnych od wnioskodawcy przesłanek, od których uzależnione było wydanie decyzji uwzględniającej stanowisko wnioskodawcy w niniejszej sprawie, a które nie zostały spełnione, podczas gdy w myśl przywołanego przepisu udzielenie takiej informacji jest obowiązkowe, co w niniejszej sprawie nabiera szczególnego znaczenia w kontekście wyjaśnień złożonych przez odwołującą się stronę w piśmie z dnia 8 sierpnia 2022r.;
  - b) art. 77 w związku z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego polegające na niewystąpieniu do Rady Miasta Knurów o interpretację postanowień uchwały Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów [Rejon Południe], celem wyjaśnienia rozbieżności interpretacyjnych w zakresie brzmienia jej § 12 pkt 1 lit. a i lit. b, w kontekście stanowiska prezentowanego przez wnioskodawcę, który na jego poparcie przedstawił pismo Prezydenta Miasta Knurów Nr UA.KW.00543.2022z dnia 20 października 2022r.;
- 2) przepisów prawa materialnego, to jest:
  - a) art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w związku z § 4 pkt 5, pkt 11 i pkt 12 oraz § 12 pkt 1 uchwały Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów [Rejon Południe], polegające na ich błędnej wykładni, to jest przyjęciu, że sposób sformułowania § 12 pkt 1 ww. uchwały oznacza, że inwestycje realizowane na terenach oznaczonych na rysunku głównym symbolem P muszą spełniać warunki określone dla terenów przemysłowych, jak i usługowo produkcyjnych określonych w tym planie, podczas gdy sposób redakcji tego postanowienia daje potencjalnemu inwestorowi możliwość wykorzystania go jako terenu przemysłowego lub produkcyjno – usługowego, a niedopuszczalną jest taka wykładnia przedmiotowego postanowienia, która czyniłaby poszczególne przeznaczenia danego terenu wzajemnie się wykluczającymi, co potwierdził organ wykonawczy Gminy Knurów;
  - b) art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w związku z § 37 ust. 8 uchwały Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów [Rejon Południe], polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu i uznaniu, że w ramach inwestycji, której dotyczy niniejsze postępowanie wnioskodawca zamierza gromadzić odpady w sposób, którego na całym obszarze planu zakazuje § 37 ust. 8 tego planu, podczas gdy w drugiej części tego samego punktu jest mowa o wyłączeniu z zakazu

gromadzenia odpadów procesu magazynowania w wyniku prowadzonej działalności, przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania, a w ramach przedsięwzięcia inwestor nie przewiduje gromadzenia a jedynie magazynowanie odpadów ich zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. a i lit. c obowiązującej ustawy o odpadach, a informacja o terminie magazynowania odpadów została umieszczona w pkt 8.2 karty informacyjnej, jednak nie została uwzględniona w decyzji;

- c) art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w związku z § 5 ust. 1 pkt 10 oraz § 15 pkt 2 lit. a uchwały Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów [Rejon Południe], który jako dopuszczalne przeznaczenie przedmiotowego terenu wymienia „Obiekty uzupełniające i urządzenia związane z rekultywacją oraz odzyskiwaniem surowców.”, a przedmiotowa inwestycja wpisuje się w postanowienia tego planu dotyczące uzupełniającego przeznaczenia terenu określonego symbolem P1.3PE.

Wskazując na powyższe pełnomocnik odwołującej się strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, to jest o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zgodnie z treścią wniosku z dnia 21 stycznia 2022r., względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującej się strony przedstawił stanowisko w sprawie. Do odwołania pełnomocnik odwołującej się strony dołączył pełnomocnictwo udzielone mu przez odwołującą się stronę w dniu 14 grudnia 2022r. oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 27 grudnia 2022r., organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 12 stycznia 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do organu odwoławczego dodatkowe dokumenty.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – spółka Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie – reprezentowany przez pełnomocnika Pana G. G., pismem z dnia „...01.2022r.”, zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, na podstawie art. 71 i art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do organu pierwszej instancji – wówczas prezydenta Miasta Knurowa – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów.

W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do

wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018r. poz. 2389, z późn. zm.). Dalej wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia będzie niezbędna do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i pozwolenia na przetwarzanie odpadów.

Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w styczniu 2022r.; mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; kopę mapy ewidencyjnej; pełnomocnictwo udzielone Panu G. G. w dniu 19 stycznia 2022r.; dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej od ww. pełnomocnictwa.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji – wówczas Prezydenta Miasta Knuruwa – w dniu 21 stycznia 2022r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr UA.6220.1.1.2022; UA.KW.00060.2022 z dnia 27 stycznia 2022r., zatytułowanym: „Wezwanie”, organ pierwszej instancji – wówczas Prezydenta Miasta Knuruwa – wystąpił do inwestora o uzupełnienie złożonego i wyżej wskazanego wniosku w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pismem z dnia 4 lutego 2022r. inwestor nadesłał dodatkowe dokumenty w sprawie, to jest pełnomocnictwo udzielone Panu G. G. w dniu 19 stycznia 2022r. oraz wskazał adres dla doręczeń w sprawie.

Pismem Nr UA.6220.1.1.2022; UA.KW.00090.2022 z dnia 15 lutego 2022r., zatytułowanym: „Wezwanie”, organ pierwszej instancji – wówczas Prezydenta Miasta Knuruwa – wystąpił do inwestora o uzupełnienie złożonego i wyżej wskazanego wniosku w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pismem z dnia 14 marca 2022r. pełnomocnik inwestora udzielił wyjaśnień w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 14 marca 2022r. pełnomocnik inwestora nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 22 marca 2022r. pełnomocnik inwestora nadesłał dodatkowe dokumenty.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się pełnomocnictwo udzielone Pani I. M. D. przez inwestora w dniu 11 kwietnia 2022r. wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej od ww. pełnomocnictwa.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/5305/RN z dnia 6 maja 2022r., którym Kolegium, po rozpatrzeniu wniosku Zastępcy Prezydenta Miasta Knuruwa, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Knuruwa, zawartego w piśmie Nr UA.6220.1.1.2022; UA.KW.00163.2022 z dnia 4 kwietnia 2022r., w sprawie wyznaczenia innego organu do rozpatrzenia wniosku spółki Zakład Usługowo – Handlowy „ARTOR” sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie, zawartego w piśmie z dnia „...01.2022r.”, zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce o numerze ewidencyjnym 1714/15 obręb Krywałd, orzekło o wyznaczeniu Prezydenta Miasta Gliwice do załatwienia tej sprawy. W uzasadnieniu tego postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr UA.6220.1.1.2022; UA.KW.00213.2022 z dnia 13 maja 2022r., Prezydent Miasta Knuruwa przekazał akta ww. sprawy do Prezydenta Miasta Gliwice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia tej sprawy postanowieniem

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/5305/RN z dnia 6 maja 2022r. – celem załatwienia.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pobranej dla inwestora w dniu 30 maja 2022r.

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 30 maja 2022r., zatytułowanym: „Wezwanie”, organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wezwał inwestora do uiszczenia opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowej.

Pismem Nr UA.6220.1.1.2022; UA.KW.00254.2022 z dnia 2 czerwca 2022r., Prezydent Miasta Knurów przekazał do Prezydenta Miasta Gliwice – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia tej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/5305/RN z dnia 6 maja 2022r. – dodatkowe akta sprawy.

Pismem z dnia 7 czerwca 2022r. pełnomocnik inwestora przesłał do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Gliwice – dodatkowe dokumenty.

W aktach sprawy znajduje się uchwała Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 z dnia 29 grudnia 2004r. w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów [Rejon Południe].

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 10 czerwca 2022r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – poinformował podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce o numerze ewidencyjnym 1714/15 obręb Krywałd.

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 10 czerwca 2022r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wystąpił do Urzędu Miasta Knurów o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem Nr UA.6727.1.33.2022; UA.KW.00298.2022 z dnia 21 czerwca 2022r., Prezydent Miasta Knurów przekazał Prezydentowi Miasta Gliwice – organowi pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia tej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/5305/RN z dnia 6 maja 2022r. – wypis z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Knurów „Rejon Południe”.

Pismem Nr UA.6727.1.33.2022; UA.KW.00298.2022 z dnia 21 czerwca 2022r., Prezydent Miasta Knurów przekazał Prezydentowi Miasta Gliwice – organowi pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia tej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/5305/RN z dnia 6 maja 2022r. – wrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Knurów „Rejon Południe”.

Pismem Nr UA.6727.3.10.2022; UA.KW.00302.2022 z dnia 21 czerwca 2022r., Prezydent Miasta Knurów udzielił dodatkowych wyjaśnień w sprawie.

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 12 lipca 2022r., zatytułowanym: „Wezwanie”, organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 27 lipca 2022r., znak: DOŚ – Sz.488/102/2022, spółka Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. z siedzibą w Jastrzębiu – Zdroju przedstawiła swoje stanowisko w sprawie oraz nadesłała dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 8 sierpnia 2022r. pełnomocnik inwestora udzielił wyjaśnień w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

W aktach sprawy znajduje się wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pobranej dla spółki Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. z siedzibą w Jastrzębiu – Zdroju w dniu 22 sierpnia 2022r.

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 5 września 2022r., zatytułowanym: „Wezwanie”, organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wezwał spółkę Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. z siedzibą w Jastrzębiu – Zdroju do udzielenia wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania dodatkowych dokumentów.

Pismem z dnia 13 września 2022r., znak: DOŚ – Sz.488/122/2022, spółka Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. z siedzibą w Jastrzębiu – Zdroju nadesłała dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr SR.6220.1.29.2022 z dnia 15 września 2022r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – poinformował podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu prowadzonego postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia 26 września 2022r. inwestor udzielił dodatkowych wyjaśnień w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 26 września 2022r. inwestor udzielił dodatkowych wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 26 września 2022r. Pan M. R. udzielił wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 20 października 2022r. Pan M. R. udzielił informacji w sprawie oraz nadesłał dodatkowy dokument do akt sprawy, to jest pismo Naczelnika Wydziału Urbanistyki, Architektury, Strategii Rozwoju Miasta i Spraw Lokalowych w Urzędzie Miasta Knuruwa Nr UA.6724.3.4.2022; UA.KW.00543.2022 z dnia 20 października 2022r., dotyczące zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r. orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się inwestor – spółka Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie – reprezentowana przez pełnomocnika adwokata Karola Wiśniewskiego, i w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 15 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie wnioskodawcy – od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2022r., Nr Śr – 613/2022”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.) w niżej przytoczonym brzmieniu uwzględniającym treść przepisów przejściowych: „(...)

Art. 59. 1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

2. Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

- 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;

2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Art. 60. Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 61. 1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach:

- 1) postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1;
- 3) (uchylony).

2. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.

3. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

3a. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

3b. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

4. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 62 ust. 2, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

5. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 62. 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
  - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
  - b) dobra materialne,
  - c) zabytki,
  - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
  - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–ca,
  - e) dostępność do złóż kopalin;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;

2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

3) wymagany zakres monitoringu.

2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.

Art. 62a. 1. Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,

2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,

3) rodzaju technologii,

4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,

5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,

6) rozwiązaniach chroniących środowisko,

7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,

8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,

9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,

10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych,

11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,

13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,

14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

– z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów – kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Art. 63. 1. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,

- b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
- d) emisji i występowania innych uciążliwości,
- e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
- f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
- g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające:
  - a) obszary wodno – błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
  - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
  - c) obszary górskie lub leśne,
  - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
  - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
  - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
  - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
  - h) gęstość zaludnienia,
  - i) obszary przylegające do jezior,
  - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
  - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
  - a) zasięgu oddziaływania – obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
  - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
  - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
  - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
  - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
  - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się

realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

2. (uchylony).

2a. (uchylony).

3. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska;

2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

5a. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.

Art. 64. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;

2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 3a, 10 – 19 i 21 – 29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;

3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne.

1a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, organem właściwym do wydania opinii, o której mowa w ust. 1, jest także dyrektor urzędu morskiego.

1b. W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

1c. W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na możliwy negatywny wpływ tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

1d. W przypadku gdy wnioskodawcą dla planowanych przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 4, jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym

jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023r. poz. 40 i 572), regionalny dyrektor ochrony środowiska, stwierdzając konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

2. Organ zasięgający opinii przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023r. poz. 924, 1489, 1688 i 1859) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy, zwanej dalej „inwestycją w zakresie terminalu”, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021r. poz. 1812 oraz z 2023r. poz. 1890), dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2023r. poz. 1680 i 1688), dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2021r. poz. 1644 oraz z 2023r. poz. 1688), dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2023r. poz. 892, 1113, 1688 i 1890), dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym realizowanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2023r. poz. 1687 i 1688), zwanej dalej „strategiczną inwestycją w sektorze naftowym”, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. z 2021r. poz. 1280 oraz z 2023r. , dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2022r. poz. 1635 oraz z 2023r. poz. 1688), inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie (Dz. U. poz. 1551 oraz z 2023r. poz. 1688), inwestycji w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2023r. o inwestycjach w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie (Dz. U. poz. 1906) oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o

wspierciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku (Dz. U. z 2023r. poz. 851 i 1053).

2a. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 4, organ zasięgający opinii przedkłada także regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oświadczenie wraz z uzasadnieniem, czy wnioskodawca jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

3. Organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

3a. Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

4. Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 – 1d, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 65. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, przysługuje zażalenie.

3. Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydaniu postanowienia.

Art. 66. 1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:

a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne,

b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,

c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia,

d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,

e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,

f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;

2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:

a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody oraz korzyarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,

- b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;
- 2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;
- 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
- 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:
- ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
  - powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
  - dobry materialne,
  - zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
  - formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
  - elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
  - wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
- istnienia przedsięwzięcia,

b) wykorzystywania zasobów środowiska,

c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;

10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

a) określenie założeń do:

– ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,

– programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:

a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,

b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;

11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska;

11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;

11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;

12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

- 17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;
- 18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
- 19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;
- 20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.
- 1a. Każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- 1b. Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:
- 1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
  - 2) z gospodarką odpadami;
  - 3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.
- 1c. W przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – 2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
- 2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.
- 2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego lub inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.
3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.
5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,

2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

– kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, powinien:

1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu dla danego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie mogły być w tym zakresie przedstawione odpowiednio w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w karcie informacyjnej przedsięwzięcia;

2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli były już wydane dla danego przedsięwzięcia.

(...)

Art. 71. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Art. 72. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wzniesienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021r. poz. 11);

2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane;

3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

3a) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;

4) koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, koncesji na podziemne składowanie odpadów oraz koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;

4a) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz

- wydobywanie węglowodorów ze złoża – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4b) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4c) decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych wykonywanych w celu określenia warunków geologiczno – inżynierskich lub hydrogeologicznych na potrzeby udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla – wydawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne;
- 7) (uchylony);
- 8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2018r. poz. 908 oraz z 2019r. poz. 861);
- 9) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2020r. poz. 1463 i 2338);
- 10) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020r. poz. 1363);
- 11) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020r. poz. 1043, 1378 i 1778);
- 12) (uchylony);
- 13) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięć Euro 2012 – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 ((Dz. U. z 2020r. poz. 2008);
- 14) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018r. poz. 1380, z 2020r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021r. poz. 11);
- 15) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;
- 16) decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019r. poz. 2410 oraz z 2020r. poz. 471, 875 i 1378), o ile jest to wymagane;
- 17) decyzji o zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 2008r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2020r. poz. 2018);
- 18) decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
- 18a) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

- 19) zezwolenia na budowę obiektu jądrowego oraz zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe;
- 20) decyzji o zezwoleniu na założenie lotniska – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 lipca 2002r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020r. poz. 1970);
- 21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;
- 22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wydawanych na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;
- 23) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;
- 24) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 25) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydawanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;
- 26) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku wydawanej na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku;
- 27) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych;
- 28) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, o której mowa w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie;
- 29) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2023r. o inwestycjach w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie.

1b. (uchylony)

2. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmiany:

1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:

a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją,

b) zmianie danych wnioskodawcy;

1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19, polegających na zmianie zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego dotyczącej:

a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji, oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego,

b) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,

c) charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego

– które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1c) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 25, oraz decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1d) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 27, oraz decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1e) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 22, oraz decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) koncesji lub decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających także na:

a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność,

b) przeniesieniu koncesji lub decyzji na inny podmiot,

c) zmianie głębokości robót geologicznych związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złoża kopaliny, wykonywanych metodą otworów wiertniczych,

d) zmianie koncesji lub decyzji, polegającej na zmianie terminu rozpoczęcia działalności lub ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją lub decyzją, o ile mieści się ono w zakresie objętym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,

e) zmianie zakresu prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub harmonogramu robót geologicznych, niestanowiących przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,

f) (uchylony),

g) zmianie terminu rozpoczęcia prac i robót geologicznych,

h) zmianie zapisu dotyczącego przekazywania próbek i danych geologicznych,

i) zmniejszeniu granic obszaru górniczego i terenu górniczego,

j) (uchylony),

k) (uchylony),

l) (uchylony);

3) planu ruchu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4a i 4b.

2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się, w przypadku gdy:

1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub

2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie.

2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, przepis ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstępnie od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

4a. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, dla inwestycji w zakresie terminalu, a także dla inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022r. poz. 1050 i 2687), może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

5. W okresie, o którym mowa w ust. 3, 4 i 4b, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

5a. Dla obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących będącego równocześnie obiektem jądrowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskana przed decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydawaną na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wypełnia wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na budowę obiektu jądrowego przewidziany ustawą z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe.

6. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.

6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.

7. (uchylony).

8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest:

1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub

2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności
– nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.

9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.

11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 72a. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji.

2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.

Art. 73. 1. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

1a. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w:

1) postaci papierowej albo

2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023r. poz. 57).

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020r. poz. 346, 568, 695, 1517 i 2320).

4. Formularz wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

Art. 74. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 – kartę informacyjną przedsięwzięcia;

2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia;

3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 – 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, inwestycji w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2023r. o inwestycjach w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;

5a) (uchylony);

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;

8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020r. poz. 833, 843, 1086, 1378 i 1565).

1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

1b. (uchylony).

1c. (uchylony).

1d. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

3. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3a. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

3b. Prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

3c. W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3d. W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,

2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

– nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 – nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

3e. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

3f. Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3g. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

- 1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
- 2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

3h. Przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Art. 74a. 1. Prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 sporządza osoba, o której mowa w ust. 2.

2. Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów – kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:

- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
- b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
- c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
- d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3 – letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

3. Oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem

świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
Art. 75. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:
  - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
    - dróg,
    - (uchylony),
    - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
    - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
    - sztucznych zbiorników wodnych,
    - obiektów jądrowych,
    - składowisk odpadów promieniotwórczych,
  - b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej;
  - c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
  - d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
  - e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
  - f) inwestycji w zakresie terminalu,
  - g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
  - h) (uchylona),
  - i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
  - j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
  - k) strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
  - l) (uchylona),
  - m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,
  - n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
  - o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniosł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,
  - p) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska,
  - r) elektrowni wiatrowych,
  - s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
  - t) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
  - u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
  - w) dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o

przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;

1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;

3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;

4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

1a. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.

3. (uchylony).

4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza, prezydenta miasta właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5a. Do wniosku o wydanie opinii, o której mowa w ust. 4 i 5, załącza się odpowiednio kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w postaci pisemnej oraz elektronicznej.

5b. Opinię, o której mowa w ust. 4 i 5, wydaje się w drodze postanowienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisów art. 106 § 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym, ustalonym przez Ministra Obrony Narodowej, dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

7. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 76. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do spraw dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

3. W przypadku stwierdzenia, że decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1, została wydana bez uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli taka decyzja była wymagana, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

4. W przypadku stwierdzenia, że organ administracji architektoniczno – budowlanej, mimo braku wymaganej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia, o którym mowa w:

1) art. 30 ust. 1b ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań z urzędu, o których mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy;

2) art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań, o których mowa w art. 71a ust. 1 tej ustawy; w takim przypadku nie ustala się opłaty legalizacyjnej.

5. W przypadku zgłoszeń, o których mowa w art. 96 ust. 1, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może przedstawić stanowisko, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

6. Ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy, regionalny dyrektor ochrony środowiska może przekazać do rozpoznania Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska sprawę, w celu rozważenia skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4. Przekazanie sprawy wymaga uzasadnienia.

7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może odmówić przyjęcia sprawy, o której mowa w ust. 1, 3 albo 4, do rozpoznania i zwrócić sprawę do regionalnego dyrektora ochrony środowiska, jeżeli uzna, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 6. W przypadku przyjęcia sprawy uprawnienie do skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4, przysługuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

8. W sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Art. 77. 1. Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub

w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;

2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

5) zasięga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej – w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe

2. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz stacji radarów meteorologicznych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, inwestycji w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2023r. o inwestycjach w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie

ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

2a. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

2b. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia.

4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego:

1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji;

2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu.

4a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji.

5. W stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego, stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia lub elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk

lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

5a. Organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, jeżeli przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne.

6. W terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się uzgodnień oraz wydaje się opinie, o których mowa w ust. 1. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Do uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. (uchylony).

9. W przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 78. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, jest:

1) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w odniesieniu do:

a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

– dróg,

– (uchylony),

– napowietrznych linii elektroenergetycznych,

– instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,

– sztucznych zbiorników wodnych,

b) pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie zadań określonych dla niego w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,

c) inwestycji w zakresie terminalu,

d) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;

e) inwestycji w zakresie linii kolejowych,

f) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,

g) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;

2) państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny – w odniesieniu do pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w zakresie zadań określonych dla tych organów w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej jest właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

3. (uchylony).

4. Niewydanie przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 64 ust. 4, art. 70 ust. 3, art. 77 ust. 6 i art. 90 ust. 6, traktuje się jako brak zastrzeżeń.

Art. 79. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 80. 1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin albo koncesji na wydobywanie kopalin objętych własnością górnictwem, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, inwestycji w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2023r. o inwestycjach w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz koncesji na wydobywanie kopalin objętych własnością górniczą, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

Art. 81. 1. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

2. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Art. 82. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,

b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno – budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26, 27 i 29,

d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska,

e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,

f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

- a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,
  - b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań,
  - c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:
    - wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
    - starosta,
    - marszałek województwa,
    - wojewódzki inspektor ochrony środowiska;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;
- 4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;
- 4a) (uchylony);
- 4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w:
- a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
  - b) ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;
- 6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.
- 1a. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b lit. a, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.
- 1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:
- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska;
  - 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;
  - 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta;
  - 4) starosta;
  - 5) marszałek województwa;
  - 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
- 1c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Wniosek składa się w terminie 30 dni od dnia otrzymania analizy porealizacyjnej.

2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.

3. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 82a. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed uzyskaniem decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, w której wskazano działki konieczne do przeprowadzenia prac przygotowawczych, stanowi podstawę do wykonania prac polegających na wycince drzew i krzewów, przeprowadzenia badań archeologicznych lub geologicznych, a także przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej na nieruchomościach stanowiących własność Skarbu Państwa, zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991r. o lasach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uprawnia do nieodpłatnego wejścia na teren, na którym jest przewidywana realizacja inwestycji, celem wykonania tych prac.

Art. 83. 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 84. 1. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 85. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;

2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;

3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

Art. 86a. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 86b. W przypadku gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się przepis art. 132 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia.

Art. 86c. Wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Art. 86d. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia:

1) zawiesza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

2) umarza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

– jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu.

2. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

3. Przepisów art. 98 i art. 105 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

(...)

Art. 87. Przepisy niniejszego działu oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

(...)"

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 tego rozporządzenia, to jest: instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018r. poz. 2389, z późn. zm.).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania inwestora – spółki Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie – reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Pana Karola Wiśniewskiego, zawartego w piśmie z dnia 15 grudnia 2022r., z tytułowanym: „Odwołanie wnioskodawcy – od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2022r., Nr Śr – 613/2022”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r. i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że ww. odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą

zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia inwestora – spółki Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie – reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Pana Karola Wiśniewskiego, zawartego w piśmie z dnia 15 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie wnioskodawcy – od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2022r., Nr Śr – 613/2022”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r., którą tenże organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r. zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej

rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji

publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 75 ust. 1 pkt 4 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/5305/RN z dnia 6 maja 2022r., po rozpatrzeniu wniosku spółki Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurówie z dnia 21 stycznia 2022r., uzupełnionego następnie pismami z dnia 4 lutego 2022r., 14 marca 2022r. i 7 czerwca 2022r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów, odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Wskazał m.in., że: „(...) W związku z planowanym przedsięwzięciem polegającym na: budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów, Zakład Usługowo – Handlowy „ARTOR” sp. z o.o. z siedzibą: ul. Zwycięstwa 40, 44 – 194 Knurów, w imieniu którego działa Pani I. M. D. wystąpił z wnioskiem z dnia 21 stycznia 2022r. Wniosek został złożony do Prezydenta Miasta Knurowa właściwego miejscowo ze względu na przedmiot postępowania. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, na wniosek Prezydenta Miasta Knurowa, postanowieniem z dnia 6 maja 2022r. Nr SKO.OSW/41.9/171/2022/530,5/RN wyłączyło Prezydenta Miasta Knurowa i wyznaczyło Prezydenta Miasta Gliwice do załatwienia sprawy. Wniosek i akta sprawy Prezydent Miasta Knurów przekazał przy piśmie z dnia 13 maja 2022r. (UA.6220.1.1.2022, UA.KW.00213.2022). Prezydent Miasta Gliwice wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych we wniosku. Wnioskodawca przy pismach z dnia 4 lutego 2022r., 14 marca

2022r. i 7 czerwca 2022r. uzupełnił dokumentację zgodnie z wezwaniem. Jak wynika z wniosku planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...) gdyż stanowi: „instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.)” Do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu na środowisko, który dla planowanego przedsięwzięcia jest obligatoryjnie wymagany. (...) Prezydent Miasta Gliwice na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy (...), w oparciu o złożony i uzupełniony wniosek wszczął postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – zawiadomienie z dnia 10 czerwca 2022r. – pismo ŚR.6220.1.29.2022. Wnioskodawca do wniosku i uzupełnień, zgodnie z art. 74 ustawy (...), dołączył poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, mapę z zaznaczonym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie i z zaznaczonym obszarem jego przewidywanego oddziaływania, wypisy z ewidencji gruntów dla działek objętych zakresem inwestycji i obszarem oddziaływania oraz raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (...) opracowany przez zespół autorów (...). Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy (...) organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten jest uchwalony. Z przedstawionej dokumentacji w sprawie, w tym raportu wynika: Przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje budowę „Zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa”. Działalność zakładu będzie polegać na produkcji produktów dla budownictwa i ogrodnictwa z wykorzystaniem czterech niezależnych linii produkcyjnych: 1. Linii do produkcji kruszyw budowlanych i gipsu, w której przetwarzane będą głównie odpady pochodzące z budów oraz remontów infrastruktury drogowej (zgodnie z katalogiem odpadów zaliczone do grupy 17). Dodatkowo w instalacji przetwarzane będą odpady z grup 10, 19 i 20. Łączna masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku wynosi 120.000 Mg/rok (ilość dni pracujących w roku – 250 dni), co daje maksymalną ilość odpadów przetwarzanych w ciągu dnia na poziomie 480 Mg/dobę. Przywożone z poza terenu inwestycji odpady przed podaniem na Linie do produkcji kruszyw budowlanych i gipsu magazynowane będą w module Nr 0 na terenie zakładu. 2. Linii do produkcji elementów materiałów budowlanych, w której produkowane będą geostabilizatory. W instalacji przetwarzane będą odpady w postaci zużytych opon (odpad o kodzie 16 01 03). Masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku zależna będzie od zapotrzebowania na gotowe produkty czyli geostabilizatory, przyjmuje się że przetwarzanych będzie maksymalnie 1.200 Mg zużytych opon/rok. Przywożone z poza terenu inwestycji odpady (w postaci opon) przed podaniem na linię do produkcji elementów materiałów budowlanych magazynowane będą bezpośrednio na powierzchni terenu w stosach. 3. Linii do produkcji kompostu, w której przetwarzane będą odpady w postaci masy roślinnej. W instalacji przetwarzane będą odpady z grupy 02 i 03. Łączna masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku nie przekroczy maksymalnej mocy przerobowej przewidzianej na rok – to jest 14.800 Mg/rok. W wyniku procesu przetwarzania, wytwarzany będzie produkt w postaci kompostu gotowego do zastosowania zarówno bezpośrednio do użytkowania gleby jak i polepszacz glebowy do produkcji ziemi ogrodowej. Nie przewiduje się magazynowania produktu na terenie zakładu. Odpady bezpośrednio po przywiezieniu będą umieszczane w komorach w których prowadzony będzie proces kompostowania. 4. Linii do produkcji organicznej ziemi ogrodowej, w której odpady w postaci ziemi z wykopów mieszane będą z kompostem i gipsem tworząc pełnowartościową ziemię do upraw. W

instalacji przetwarzane będą odpady z grupy 17 i 20. Łączna masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku nie przekroczy maksymalnej mocy przerobowej przewidzianej – to jest 30.200 Mg/rok. W wyniku procesu przetwarzania, wytwarzany będzie gotowy produkt w postaci ziemi do ogrodnictwa. Przywożone z poza terenu inwestycji odpady przed podaniem na linię do produkcji organicznej ziemi ogrodowej magazynowane będą bezpośrednio na utwardzonej powierzchni ziemi pod zadaszeniem. W ramach przedsięwzięcia przyjmowane będą odpady dla potrzeb linii do przetwarzania. Transport odpadów odbywać się będzie przy użyciu pojazdów własnych inwestora bądź przywożony będzie pojazdami należącymi do uprawnionych do transportu tego rodzaju odpadów firm zewnętrznych. Odpady przyjmowane będą jedynie do przetworzenia, a następnie po procesie przetwarzania opuszczać będą zakład jako gotowy produkt (w postaci kruszywa czy ziemi do ogrodów) możliwy do wykorzystania bądź jako odpad przeznaczony do dalszego przetworzenia. Przed podaniem na instalacje odpady będą magazynowane na terenie zakładu. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...) przedmiotowe przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu na środowisko, który dla planowanego przedsięwzięcia jest obligatoryjnie wymagany. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie w granicach działki o Nr ewidencyjnym 1714/15 obręb Krywałd. Działka położona jest w rejonie ul. Zwycięstwa 40 i ul. Lignozy w Knurowie (powiat gliwicki). Zgodnie z wypisem z rejestru gruntów działka posiada powierzchnię 4,3705 ha, to jest 43705 m², inwestycją objęty zostanie fragment działki o powierzchni 7315 m². W raporcie wpisano, że działka o Nr ewidencyjnym 1714/15, obręb Krywałd w Knurowie usytuowana jest w obszarze Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów (uchwała Rady Miasta Knurów znak XXX/423/2004 z dnia 29 grudnia 2004r.). Część wschodnia działki położona jest w jednostce oznaczonej symbolem P1.2P. Natomiast część zachodnia, znajduje się w jednostce planu oznaczonej symbolem P1.3PE. Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy (...) Prezydent Miasta Gliwice, w ramach prowadzonego postępowania, badał zgodność przedmiotowego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. (...) Prezydent Miasta Knurów przy piśmie z dnia 21 czerwca 2022r. Nr UA.6727.3.10.2022, UA.KW.00302.2022 przekazał wypis i wyrys z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i poinformował, że planowana inwestycja realizowana będzie na terenie, który objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe” zatwierdzonym uchwałą Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 z dnia 29 grudnia 2004r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego Nr 11 z dnia 25 stycznia 2005r. poz. 285) (...) Zgodnie z wypisem z planu miejscowego działka o numerze ewidencyjnym 1714/15 zlokalizowana w Knurowie obręb Krywałd, położona jest na terenie przeznaczonym: – na tereny przemysłowe i usługowo-produkcyjne – symbol planu P1.2P; – do rekultywacji w kierunku przyrodniczym – symbol planu P1.3PE. § 5 planu miejscowego stanowi: „1. Wyodrębnia się w rysunku planu ciągłymi liniami rozgraniczającymi następujące tereny: (...) 7) Tereny oznaczone głównymi symbolami P przeznacza się na tereny przemysłowe i usługowo – produkcyjne (...) 10) Tereny oznaczone symbolami PE przeznaczono do rekultywacji w kierunku przyrodniczym. (...)” § 12 planu miejscowego dla terenów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 7 planu miejscowego, oznaczonych na rysunku głównym symbolem P, ustala: „(...) P1.2P (...) 1) Przeznaczenie podstawowe: a) Tereny przemysłu. b) Tereny usługowo – produkcyjne. 2) Przeznaczenie dopuszczalne: a) Obiekty zaplecza techniczno – administracyjnego. b) Obiekty uzupełniające. c) Urządzenia i sieci infrastruktury technicznej: przemysłowej i komunalnej. d) Komunikacja piesza i kołowa w tym parkingi. e) Urządzenia z zakresu obsługi komunikacji samochodowej i motoryzacji, w tym stacje paliw. f) Zieleń urządzona i izolacyjna. 3) Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów: a) Adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, nadbudowy, wymiany kubatury i

zmiany sposobu użytkowania oraz realizacja nowych obiektów w dostosowaniu do obowiązujących przepisów odrębnych w zakresie ochrony środowiska. b) Zainwestowanie obiektami kubaturowymi maksimum 70 % nieruchomości dla której inwestor ma prawo do dysponowania na cele budowlane, a udział zieleni urządzonej, stosownie do potrzeb, przystosowanej dla funkcji ochrony sanitarnej i wizualnej, powinien wynosić minimum 15 % powierzchni tego terenu. c) Realizacja działalności wymaga zapewnienia w granicach planowanej inwestycji miejsc postojowych dla użytkowników stałych i korzystających z usług okresowo. d) Dotrzymanie norm wynikających z przepisów ochrony środowiska, w tym w zakresie zanieczyszczenia powietrza i emisji hałasu, zapobiegających pogarszaniu stanu środowiska, zarówno na przedmiotowym terenie jak i na terenach graniczących. e) Zapewnieniu ładu przestrzennego i zwrócenie szczególnej uwagi na docelowe zagospodarowanie terenu przy realizacji nowych i modernizacji istniejących obiektów kubaturowych, realizowanych przez różne podmioty gospodarcze, jaki wyznaczaniu poprawnej komunikacji wewnętrznej łączącej się z drogami publicznymi. f) Wzdłuż granic terenu, od strony dróg publicznych, wymagane urządzenie zielenią izolacyjną w celach zapewnienia ochrony wizualno – sanitarnej. 4) Zakazy: a) Lokalizowania obiektów mieszkaniowych. b) Wykorzystania terenu do składowania odpadów. (...)”: § 15 planu miejscowego dla terenów, o których mowa w 5 ust. 1 pkt 10, oznaczonych w rysunku planu głównym symbolem PE, ustala się: 1) Przeznaczenie podstawowe: a) Tereny przeznaczone do rekultywacji z wykorzystaniem: – odpadów z wydobywania węgla, – odpadów powstających przy płukaniu i czyszczeniu węgla, – urobku z pogłębiania rzek i potoków, nie zawierających substancji niebezpiecznych z terenu gminy Knurów, – gleby i ziemi, zawartości piaskowników i ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych, odpadów z budowy, remontów i demontażu – nie zawierających substancji niebezpiecznych pochodzących z terenu gminy Knurów, – odpadów z flotacyjnego wzbogacania węgla w ilościach wynikających z zatwierdzonej technologii rekultywacji terenu oraz – mas ziemnych lub skalnych usuwanych albo przemieszczanych w związku z realizacją inwestycji lub prowadzeniem eksploatacji kopalni wraz z ich przerabianiem. b) Urządzenia i instalacje związane z ochroną środowiska. c) Cieki wodne i rowy melioracyjne. 2) Przeznaczenie dopuszczalne: a) Obiekty uzupełniające i urządzenia związane z rekultywacją oraz odzyskiwaniem surowców. b) Urządzenia i sieci infrastruktury technicznej. c) Komunikacja związana z obsługą terenu: kolej, drogi dojazdowe i parkingi. d) Zieleń nieurządzona izolacyjna. e) Urządzenia rekreacji i sportu. 3) Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów: a) Wypełnienie istniejących i prognozowanych zapadlisk – nakaz rekultywacji powierzchni terenu w kierunku przyrodniczym. Zagospodarowanie podstawowe i uzupełniające terenu nie może powodować ujemnego oddziaływania w stosunku do terenów mieszkaniowo – usługowych oraz nie może pogarszać warunków zamieszkania i życia mieszkańców dzielnicy. b) Uwzględnienie ochrony gruntu (w tym sąsiednich terenów leśnych), ochrony wód powierzchniowych (rzeka Bierawka) i podziemnych, zgodnie z dokumentacją zatwierdzoną przez właściwy organ ochrony do spraw ochrony środowiska wynikający z przepisów odrębnych. Miejsca postojowe d/a potrzeb obsługi terenu oraz obiektów związanych z ich funkcjonowaniem, należy uwzględnić w ramach wyznaczonego terenu. c) W obrębie terenu dopuszcza się funkcjonowanie transportu kolejowego związanego z rekultywacją terenu. d) Wykonanie rekultywacji terenu w pierwszej kolejności na terenie oznaczonym w planie symbolem 1 PE w kierunku rekreacji ogólnodostępnej w pasie o szerokości minimum 80,0 m od strony zabudowy mieszkaniowej z możliwością wykorzystania części terenu na parkingi dla samochodów osobowych. e) Szczegółowy zakres oraz technologia rekultywacji (w tym rodzaj materiałów przyjęty do rekultywacji, ilość i rzędne terenu) wymaga zatwierdzenia przez właściwy organ do spraw ochrony środowiska wynikający z przepisów odrębnych oraz przez właściwy organ gminy.)”. Odnosząc się do zapisów planu miejscowego dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego

symbolem P1.2P stwierdzono, że jego przeznaczenie podstawowe i przeznaczenie dopuszczalne ustala § 12: „1) Przeznaczenie podstawowe: a) Tereny przemysłu. b) Tereny usługowo – produkcyjne. 2) Przeznaczenie dopuszczalne a) Obiekty zaplecza techniczno – administracyjnego. b) Obiekty uzupełniające. c) Urządzenia i sieci infrastruktury technicznej przemysłowej i komunalnej. d) Komunikacja piesza i kołowa w tym parkingi. e) Urządzenia z zakresu obsługi komunikacji samochodowej i motoryzacji, w tym stacje paliw, f) Zieleń urządzona i izolacyjna.(...)” Pojęcie „przeznaczenia podstawowego” „przeznaczenia dopuszczalnego” zostało zdefiniowane w § 4 pkt 7 (cytuje): „§ 4. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o: (...) 5, przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym terenie, wyznaczonym na rysunku planu ciągłymi liniami rozgraniczającymi; w przypadku wyznaczenia na danym terenie przeznaczenia podstawowego dla funkcji mieszanych, w obrębie jednej działki inwestorskiej dopuszcza się łączenie różnych funkcji przeznaczenia podstawowego lub realizację jednej z nich, 6, przeznaczeniu dopuszczalnym – należy przez to rozumieć przeznaczenie, które uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe lub może być realizowane na danym terenie na warunkach określonych w planie, 7. terenie – należy przez to rozumieć teren o określonym przeznaczeniu podstawowym lub dopuszczalnym, wyznaczony na rysunku planu ciągłymi liniami rozgraniczającymi,” Z powyższego wynika, że na każdej nieruchomości położonej w granicach terenu o symbolu planu P1.2P, w ramach przeznaczenia podstawowego, możliwa jest realizacja funkcji przemysłowej albo funkcji usługowo – produkcyjnej lub też łącznie funkcji przemysłowej i usługowo – produkcyjnej – wynika to w szczególności z definicji przeznaczenia podstawowego jak i również wprost ze sposobu zapisu § 12 ust. 1, gdzie litery a) oraz b) nie zostały połączone spójnikiem „lub”. Podwójne przeznaczenie terenu wskazuje na możliwość przeznaczenia terenu na działalność przemysłową jak i usługowo – produkcyjną, co wiąże się z koniecznością dostosowania zakresu planowanej inwestycji do zapisów planu miejscowego, ustanowionych dla terenów przemysłu, jak i równocześnie dla terenów usługowo – produkcyjnych, w tym ograniczeń wprowadzonych przez te zapisy. Dla planowanego przedsięwzięcia zastosowanie mają więc ograniczenia jakie w uchwale zostały wprowadzone dla funkcji usługowo – produkcyjnej, które zostały określone w § 4 pkt 11 i pkt 12 planu miejscowego. Ograniczenia na terenach usługowo – produkcyjnych określa § 4 pkt 11 i pkt 12 planu miejscowego, który stanowi: „Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o: (...) 11. usługach nieuciążliwych – należy przez to rozumieć działalność gospodarczą związaną z realizacją przedsięwzięć dla których, organ właściwy do wydawania decyzji nie stwierdził potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko lub nie jest on wymagany, w oparciu o przepisy szczególne, a skutki wywołane jej działalnością nie przekroczą granic dysponowania terenem, 12. terenach usługowo – produkcyjnych – należy przez to rozumieć tereny przeznaczane na cele prowadzenia działalności gospodarczej związanej z realizacją przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane, w oparciu o przepisy szczególne, oraz o których mowa w pkt. 11,” Z powyższego wynika, że na terenach oznaczonych symbolem P1.2P (tereny przemysłu, tereny usługowo – produkcyjne) plan miejscowy dopuszcza realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (przedsięwzięć dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane) jednakże w związku z brzmieniem § 4 pkt 11 przedsięwzięcia te nie mogą być przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (wymienionymi w § 3 rozporządzenia), dla których organ orzekł potrzebę sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko ani przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (wymienionymi w § 2 ww. rozporządzenia) bowiem z mocy ustawy (...) dla tych przedsięwzięć raport jest wymagany obligatoryjnie. Na terenie oznaczonym w planie miejscowym symbolem P1.2P nie jest więc dopuszczona możliwość realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie, który

stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (dla którego raport jest obligatoryjnie wymagany). Natomiast we wnioskowanym wariantcie planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których w oparciu o przepisy szczególne (...) raport o oddziaływaniu na środowisko jest wymagany co czyni ten wariant niezgodny z zapisami planu miejscowego dla terenu P1.2P. Dla terenu oznaczonego w planie miejscowym symbolem P1.3PE – z planu wynika, że teren oznaczony symbolem P1.3PE przeznaczony jest do rekultywacji w kierunku przyrodniczym (§ 5 ust. 1 pkt 10 planu miejscowego) a planowana działalność produkcyjna nie zapewnia takiego kierunku, czym narusza ustalenia planu. Odnosząc się do zapisów planu miejscowego w zakresie magazynowania odpadów organ ustalił, że dla całego obszaru planu obowiązuje zakaz magazynowania odpadów przewidzianych do przetwarzania zgodnie z brzmieniem § 37 ust. 8 planu, który stanowi: „Dla całego obszaru planu ustala się zakaz: (...) d) Gromadzenia odpadów, oprócz magazynowania odpadów zbieranych w wyniku prowadzonej działalności lub wytworzonych w wyniku działalności produkcyjnej i wydobywczej prowadzonej na danym terenie objętym planem, przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania; z zastrzeżeniem, że okres magazynowania takich odpadów nie może być dłuższy niż wynika to z obowiązujących aktów prawnych z zakresu gospodarki odpadami oraz uwzględnienia pozostałych ustaleń planu; Magazynowanie odpadów wytworzonych lub zbieranych wymaga zgody właściwego organu do spraw ochrony środowiska oraz właściwego organu gminy;” Z § 37 ust. 8 lit. d planu miejscowego wynika więc, że plan dopuszcza jedynie magazynowanie odpadów zbieranych w wyniku prowadzonej działalności lub wytworzonych w wyniku działalności produkcyjnej i wydobywczej prowadzonej na danym terenie objętym planem, przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania. Wśród włączeń z zakazu w zakresie gromadzenia odpadów plan miejscowy nie wymienia magazynowania odpadów dla potrzeb przetwarzania. Natomiast jak wynika z raportu odpady dla potrzeb instalacji do przetwarzania odpadów będą dostarczane z zewnątrz i magazynowane na terenie inwestycji czym inwestycja będzie naruszać zapisy planu miejscowego § 37 ust. 8. Ponadto zapis w § 37 ust. 8 planu miejscowego w brzmieniu: „magazynowanie odpadów wytworzonych lub zbieranych wymaga zgody właściwego organu do spraw ochrony środowiska oraz właściwego organu gminy” wskazuje wprost, że na terenie inwestycji nie zostało przewidziane magazynowanie odpadów w ramach procesów przetwarzania (to jest odzysku lub unieszkodliwiania) odpadów. W piśmie wyjaśniającym z dnia 8 sierpnia 2022r. pełnomocnik poinformował, że w „odniesieniu do zakazu zawartego w § 37 ust. 8 planu który stanowi że dla całego obszaru planu ustala się zakaz gromadzenia odpadów oprócz magazynowania (...) w omawianym przypadku mamy do czynienia z magazynowaniem odpadów zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit a i c obowiązującej ustawy o odpadach (...), czyli m.in. magazynowaniem odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów, co jest niezgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (§ 37 ust. 8 lit. d). Pojęcie magazynowania odpadów zostało zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach, zgodnie z którym przez „magazynowanie odpadów” rozumie się czasowe przechowywanie odpadów obejmujące: a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę, b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów, c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów. Artykuł 25 ustawy o odpadach zawiera warunki dopuszczalnego magazynowania, które posiadacz odpadów musi spełnić, aby legalnie prowadzić tę czynność, m.in. w ust. 3 zapisano: „magazynowanie odpadów jest prowadzone wyłącznie w ramach wytwarzania, zbierania lub przetwarzania”. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 22 września 2016r. II SA/Kr748/16 „Magazynowanie odpadów jest zawsze prowadzone w ramach pierwotnego ich wytwarzania, zbierania lub przetwarzania odpadów. Nie jest ono autonomiczną formą gospodarowania odpadami i zawsze stanowi część większego procesu –

wytwarzania, zbierania lub przetwarzania odpadów. Dopuszczalność magazynowania odpadów w danym miejscu powinna wynikać z posiadanego zezwolenia na wymienione uprzednio formy gospodarki odpadami, o czym stanowi wprost art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (...)” Przepisy art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (...) Zgodnie z art. 50 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (...) Prezydent Miasta Gliwice pismem z dnia 12 lipca 2022r. wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w zakresie zgodności inwestycji z planem miejscowym poprzez:

- przedstawienie innego wariantu przedsięwzięcia zgodnego z planem miejscowym wraz z wykazaniem tej zgodności,
- złożenie mapy przedstawiającej lokalizację nowego wariantu inwestycji wraz z zagospodarowaniem terenu sporządzonej na podkładzie stanowiącym wyrys z planu miejscowego.

W wezwaniu uzasadnił zakres żądania. Pełnomocnik wnioskodawcy pismem z dnia 8 sierpnia 2022r. złożył wyjaśnienia. W piśmie pełnomocnik nie przedstawił innego wariantu przedsięwzięcia i podtrzymał swoje stanowisko, że inwestycja jest zgodna z planem miejscowym. Wskazał, że zgodnie z uchwałą na omawianym terenie oznaczonym symbolem P1.2P planu miejscowego mamy dwie możliwości realizacji inwestycji. Pierwsza możliwość to „zabudowa jako tereny przemysłowe, druga możliwość to zabudowa jako tereny produkcyjno – usługowe. W piśmie zarzucił, że w wezwaniu z dnia 12 lipca 2022 organ pomiędzy tymi rodzajami zabudowy to jest przemysłem i produkcją postawił znak równości i całość możliwości zabudowy zinterpretował zgodnie z definicją terenów usługowo – produkcyjnych zawartą w § 4 gdzie wpisano definicje obowiązujące w planie. Pełnomocnik stwierdził iż „ustawodawca dla terenów gdzie obowiązują jedynie zasady określone w definicji terenów usługowo – produkcyjnych utworzył jednostkę UP (§ 11 obowiązującego MPZP) a planowane przez inwestora przedsięwzięcie zlokalizowane jest w jednostce gdzie głównym symbolem jest P a jako pierwsze podstawowe przeznaczenie pod literą a wpisano przemysł.” W piśmie pełnomocnik wskazał, że projektowana inwestycja wpisuje się w zapisy § 15 pkt 2 lit. a uchwały Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 z dnia 29 grudnia 2004r.) mówiący o możliwości na terenie oznaczonym symbolem P1.3PE w planie miejscowym, budowy obiektów i urządzeń związanych z rekultywacją oraz odzyskiwaniem surowców. W odniesieniu do zakazu zawartego w § 37 ust. 8 planu, który stanowi, że dla całego obszaru planu ustala się zakaz gromadzenia odpadów oprócz magazynowania poinformował, iż w omawianym przypadku mamy do czynienia z magazynowaniem odpadów zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust 1 pkt 5 lit. a i c obowiązującej ustawy o odpadach a informacje o dopuszczalnym terminie magazynowania odpadów umieszczono w rozdziale 8.2 raportu, który jest załącznikiem do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem pełnomocnika w planowanym wariantcie planowane przedsięwzięcie wpisuje się w możliwość realizacji na podstawie istniejących zapisów planu miejscowego. Organ nie podziela stanowiska pełnomocnika o zgodności lokalizacji inwestycji z miejscowym planem. Organ swoje stanowisko w tym zakresie przedstawił we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji. Na podstawie złożonych do wniosku dokumentów organ ustalił strony postępowania. Organ krąg stron postępowania ustalił zgodnie z art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego i art. 74 ust 1 pkt 3, pkt 3a i ust. 3a pkt 1 ustawy (...). Zgodnie z art. 74 ust. 3a za strony postępowania organ uznał wnioskodawcę oraz właścicieli nieruchomości, na których planowana jest inwestycja i znajdujących się w obszarze oddziaływania. Przez obszar oddziaływania w niniejszym postępowaniu, zgodnie z art. 74 ust. 3a. pkt 1 ustawy (...), rozumie się (...) Prezydent Miasta Gliwice, stosując zasadę wyrażoną w art. 10 § 1, art. 61 § 4 i art. 106 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zawiadomił strony o wszczęciu postępowania – Zawiadomienie z dnia 10 czerwca 2022r. oraz o zebraniu materiału dowodowego i o możliwości wnoszenia uwag wniosków i zastrzeżeń w sprawie oraz o miejscu i sposobie ich składania – Zawiadomienie z dnia 19 września 2022r. Organ umożliwił stronom czynny udział w postępowaniu na każdym jego etapie. Doręczenia pism stronom postępowania organ realizował zgodnie z art. 39 kodeksu postępowania administracyjnego –

przez pocztę za pokwitowaniem. Potwierdzenia doręczeń znajdują się w aktach sprawy. Strony złożyły uwagi, wnioski i żądania w postępowaniu. Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. (...) pismem z dnia 27 lipca 2022r. (uzupełnionym pismem z dnia 13 września 2022r. w zakresie stosownego dokumentu potwierdzającego umocowanie prawne osób pod nim podpisanych do reprezentowania spółki) złożyła żądanie uzupełnienia złożonego do wniosku raportu o oddziaływaniu na środowisko (styczeń 2022r.) w zakresie odniesienia się do decyzji Starosty Gliwickiego Nr WR.6018 – 47/06_(7) z dnia 9 listopada 2006r., w której starosta Kompanię Węglową S.A. Oddz. KWK „Szczygłowice” m.in. zobowiązał do rekultywacji terenów zdegradowanych oraz decyzji Marszałka Województwa Śląskiego 364/OS/2015 z dnia 2 marca 2015r. zezwalającą na przetwarzanie odpadów w zakresie odzysku poza instalacjami oraz zażądał nie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. Z uwagi na to, że niniejszą decyzją organ odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ nie uwzględnia żądania uzupełnienia raportu we wskazanym zakresie. Wnioskodawca (...) dwoma pismami z dnia 26 września 2022r. odniósł się do pisma Jastrzębskiej Spółki Węglowej z dnia 27 lipca 2022r. wskazując, że wymienione przez Jastrzębską Spółkę Węglową decyzje nie dotyczą terenu tej części działki Nr 1714/15, na której planowane jest przedsięwzięcie. Wnioskodawca zażądał aby organ nie uwzględniał wymienionych w piśmie Jastrzębskiej Spółki Węglowej decyzji. W pismach poinformował, że nie zgadza się z interpretowaniem przez tut. organ planu miejscowego zagospodarowania dla działki 1715/14 i że szczegółowa analiza planu została przeprowadzona w piśmie pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 8 sierpnia 2022r. Wskazał również, że na tej części działki inwestor realizuje budowę innej inwestycji, dla której wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia: „Budowa Zakładu pozyskiwania odnawialnej energii elektrycznej i sadzy technicznej”. Odnosząc się do wniesionych uwag organ stwierdził, że przedmiotowe postępowanie prowadzone jest w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla nowego, planowanego przedsięwzięcia, które nie jest rozbudową ani przebudową istniejącego zakładu pozyskiwania odnawialnej energii elektrycznej i sadzy technicznej. Analiza procedur wydawania decyzji dla tego zakładu nie stanowi przedmiotu niniejszego postępowania. W zakresie zgodności planowanego przedsięwzięcia organ odniósł się we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji. Pan M. R. (użytkownik wieczysty działki Nr 1714/15, obręb Krywałd w Knurowie) pismem z dnia 26 września 2022r. poinformował, iż dnia 17 lutego 2022 Jastrzębska Spółka Węglowa S.A pisemnie złożyła mu ofertę zakupu działek: 1715/15, 1714/15 oraz 764/26. Organ stwierdza, że oferta pozostaje bez wpływu na przedmiotową sprawę. Pan M. R. (użytkownik wieczysty działki Nr 1714/15, obręb Krywałd w Knurowie) przy piśmie z dnia 20 października 2022r. złożył pismo Urzędu Miasta Knurów UA.6724.3.4.2022, UA.KW.00543.2022 z dnia 20 października 2022r. dotyczące zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uchwała Nr XXX/423/2004 Rady Miasta Knurów dnia 29 grudnia 2004r.) w którym dla terenów P1.2P – tereny przemysłowe i usługowo – produkcyjne zacytowano § 12 pkt 1 i pkt 2 planu miejscowego oraz § 4 pkt 5, pkt 6 i pkt 7. W piśmie przedstawiono opinię, że „na każdej nieruchomości położonej w granicach terenu o symbolu planu P1.2P, w ramach przeznaczenia podstawowego, możliwa jest realizacja funkcji przemysłowej albo funkcji usługowo – produkcyjnej lub też łącznie funkcji przemysłowej i usługowo – produkcyjnej. Wynika to z definicji przeznaczenia podstawowego jak i również wprost ze sposobu zapisu § 12 ust. 1, gdzie litery a) oraz b) nie zostały połączone spójnikiem „lub”. Ponadto, na przedmiotowym terenie, o symbolu planu P1.2P, można realizować inwestycje, zgodnie z ustaleniami miejscowego planu, biorąc pod uwagę określone w nich zasady zabudowy i zagospodarowania terenów, zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w zakresie ochrony nieujawnionych stanowisk archeologicznych, dotyczące eksploatacji złóż węgla kamiennego oraz w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów.”. Organ zauważa, że stanowisko Urzędu

Miasta Knurów nie stwierdza zgodności planowanej inwestycji z planem miejscowym. Tutejszy organ zgadza się ze stanowiskiem przedstawionym w piśmie, że dla terenu oznaczonego symbolem P1.2P w ramach przeznaczenia podstawowego, możliwa jest realizacja funkcji przemysłowej albo funkcji usługowo-produkcyjnej lub też łącznie funkcji przemysłowej i usługowo-produkcyjnej co w związku z zapisami § 4 pkt 11 i 12 – swoje stanowisko w tym zakresie organ przedstawił we wcześniejszej części uzasadniania niniejszej decyzji. Prezydent Miasta Gliwice przeanalizował zapisy planu i stwierdził, że lokalizacja inwestycji polegająca na: budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów jest niezgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie spełnia więc podstawowego warunku jego realizacji na wskazanym terenie. Z postanowień art. 80 ust. 2 ustawy (...) wynika bowiem niezbicie, że zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i tak, stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym z przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami oraz oceny oddziaływania na środowisko. Brak zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji. (...).”

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia ww. odwołania spółki Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie, reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Pana Karola Wiśniewskiego, zawartego w piśmie z dnia 15 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie wnioskodawcy – od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2022r., Nr Śr – 613/2022”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia.”, Kolegium zauważa, że organ pierwszej instancji, odmowę wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadnił niezgodnością planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium zauważa jednak, że owej sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ pierwszej instancji nie wykazał w toku przeprowadzonego postępowania oraz nie uzasadnił w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Kolegium zauważa, że z akt sprawy wynika, że inwestor – spółka Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie – reprezentowany przez pełnomocnika Pana G. G., pismem z dnia „...01.2022r.”, zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, na podstawie art. 71 i art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do organu pierwszej instancji – wówczas prezydenta Miasta Knurowa – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów. W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż

wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018r. poz. 2389, z późn. zm.). Dalej wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia będzie niezbędna do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i pozwolenia na przetwarzanie odpadów.

Stanowisko inwestora w tym zakresie potwierdził organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończony zaskarżoną decyzją.

Z akt sprawy, a w szczególności z dołączonego do ww. wniosku raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, sporządzonego w styczniu 2022r. wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje budowę „Zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa”. Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że działalność planowanego zakładu będzie polegać na produkcji produktów dla budownictwa i ogrodnictwa z wykorzystaniem czterech niezależnych linii produkcyjnych: „1. Linii do produkcji kruszyw budowlanych i gipsu, w której przetwarzane będą głównie odpady pochodzące z budów oraz remontów infrastruktury drogowej (zgodnie z katalogiem odpadów zaliczone do grupy 17). Dodatkowo w instalacji przetwarzane będą odpady z grup 10, 19 i 20. Łączna masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku wynosi 120.000 Mg/rok (ilość dni pracujących w roku – 250 dni), co daje maksymalną ilość odpadów przetwarzanych w ciągu dnia na poziomie 480 Mg/dobę. Przywożone z poza terenu inwestycji odpady przed podaniem na Linie do produkcji kruszyw budowlanych i gipsu magazynowane będą w module Nr 0 na terenie zakładu. 2. Linii do produkcji elementów materiałów budowlanych, w której produkowane będą geostabilizatory. W instalacji przetwarzane będą odpady w postaci zużytych opon (odpad o kodzie 16 01 03). Masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku zależna będzie od zapotrzebowania na gotowe produkty czyli geostabilizatory, przyjmuje się że przetwarzanych będzie maksymalnie 1.200 Mg zużytych opon/rok. Przywożone z poza terenu inwestycji odpady (w postaci opon) przed podaniem na linię do produkcji elementów materiałów budowlanych magazynowane będą bezpośrednio na powierzchni terenu w stosach. 3. Linii do produkcji kompostu, w której przetwarzane będą odpady w postaci masy roślinnej. W instalacji przetwarzane będą odpady z grupy 02 i 03. Łączna masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku nie przekroczy maksymalnej mocy przerobowej przewidzianej na rok – to jest 14.800 Mg/rok. W wyniku procesu przetwarzania, wytwarzany będzie produkt w postaci kompostu gotowego do zastosowania zarówno bezpośrednio do użytkowania gleby jak i polepszacz glebowy do produkcji ziemi ogrodowej. Nie przewiduje się magazynowania produktu na terenie zakładu. Odpady bezpośrednio po przywiezieniu będą umieszczane w komorach w których prowadzony będzie proces kompostowania. 4. Linii do produkcji organicznej ziemi ogrodowej, w której odpady w postaci ziemi z wykopów mieszane będą z kompostem i gipsem tworząc pełnowartościową ziemię do upraw. W instalacji przetwarzane będą odpady z grupy 17 i 20. Łączna masa przetwarzanych odpadów w ciągu roku nie przekroczy maksymalnej mocy przerobowej przewidzianej – to jest 30.200 Mg/rok. W wyniku procesu przetwarzania, wytwarzany będzie gotowy produkt w postaci ziemi do ogrodnictwa. Przywożone z poza terenu inwestycji odpady przed podaniem na linię do produkcji organicznej ziemi ogrodowej magazynowane będą bezpośrednio na utwardzonej powierzchni ziemi pod zadaszeniem. W ramach przedsięwzięcia przyjmowane będą odpady dla potrzeb linii do przetwarzania. (...) Odpady przyjmowane będą jedynie do przetworzenia, a następnie po procesie przetwarzania opuszczać będą zakład jako gotowy produkt (w postaci kruszywa czy ziemi do ogrodów) możliwy do wykorzystania bądź jako odpad przeznaczony do dalszego przetworzenia. Przed podaniem na instalacje odpady będą magazynowane na terenie zakładu (...)”

Stanowisko inwestora w tym zakresie potwierdził organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończony zaskarżoną decyzją oraz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Z akt sprawy wynika również, że przedmiotowa inwestycja planowana jest do realizacji w Knurowie, w rejonie ul. Zwycięstwa 40 i ul. Lignozy, w granicach działki Nr 1714/15 obręb Krywałd. Zgodnie z wypisem z rejestru gruntów działka ta posiada powierzchnię 4,3705 ha, to jest 43705 m², a przedmiotową inwestycją objęty zostanie fragment tej działki o powierzchni 7315 m².

W toku postępowania zakończono zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji ustalił, że planowana inwestycja realizowana będzie na terenie, który objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe” zatwierdzonym uchwałą Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 z dnia 29 grudnia 2004r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego Nr 11 z dnia 25 stycznia 2005r. pod poz. 285). Zgodnie z wypisem z ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe”, ww. działka Nr 1714/15 obręb Krywałd usytuowana jest w obszarze ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe”, oznaczonym symbolem planu P1.2P – tereny przemysłowe i usługowo – produkcyjne (część wschodnia działki) oraz symbolem planu P1.3PE – rekultywacja w kierunku przyrodniczym (część zachodnia działki).

Kolegium wskazuje, że w myśl § 4 ww. planu, ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

- 1) przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym terenie, wyznaczonym na rysunku planu ciągłymi liniami rozgraniczającymi; w przypadku wyznaczenia na danym terenie przeznaczenia podstawowego dla funkcji mieszanych, w obrębie jednej działki inwestorskiej dopuszcza się łączenie różnych funkcji przeznaczenia podstawowego lub realizację jednej z nich (pkt 5),
- 2) przeznaczeniu dopuszczalnym – należy przez to rozumieć przeznaczenie, które uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe lub może być realizowane na danym terenie na warunkach określonych w planie (pkt 6),
- 3) terenie – należy przez to rozumieć teren o określonym przeznaczeniu podstawowym lub dopuszczalnym, wyznaczony na rysunku planu ciągłymi liniami rozgraniczającymi (pkt 7),
- 4) obszarze – należy przez to rozumieć obszar objęty planem, o ile z treści ustaleń nie wynika inaczej (pkt 8),
- 5) usługach nieuciążliwych – należy przez to rozumieć działalność gospodarczą związaną z realizacją przedsięwzięć dla których organ właściwy do wydawania decyzji nie stwierdził potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko lub nie jest on wymagany, w oparciu o przepisy odrębne, a skutki wywołane jej działalnością nie przekroczą granic dysponowania terenem (pkt 11),
- 6) terenach usługowo – produkcyjnych – należy przez to rozumieć tereny przeznaczane na cele prowadzenia działalności gospodarczej związanej z realizacją przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane, w oparciu o przepisy odrębne, oraz o których mowa w pkt 11 (pkt 12).

W myśl § 5 ust. 1 ww. planu wyodrębnia się w rysunku planu ciągłymi liniami rozgraniczającymi następujące tereny:

- 1) tereny oznaczone głównymi symbolami P przeznacza się na tereny przemysłowe i usługowo – produkcyjne (pkt 7),
- 2) tereny oznaczone symbolami PE przeznaczono do rekultywacji w kierunku przyrodniczym (pkt 10),

W myśl § 12 ww. planu, dla terenów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 7, oznaczonych w rysunku planu głównym symbolem P (P1.1P, P1.2P, P2.3P), ustala się:

- 1) Przeznaczenie podstawowe:
  - a) Tereny przemysłu.

- b) Tereny usługowo – produkcyjne.
- 2) Przeznaczenie dopuszczalne:
  - a) Obiekty zaplecza techniczno – administracyjnego.
  - b) Obiekty uzupełniające.
  - c) Urządzenia i sieci infrastruktury technicznej: przemysłowej i komunalnej.
  - d) Komunikacja piesza i kołowa w tym parkingi.
  - e) Urządzenia z zakresu obsługi komunikacji samochodowej i motoryzacji, w tym stacje paliw.
  - f) Zieleni urządzona i izolacyjna.
- 3) Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
  - a) Adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, nadbudowy, wymiany kubatury i zmiany sposobu użytkowania oraz realizacja nowych obiektów w dostosowaniu do obowiązujących przepisów odrębnych w zakresie ochrony środowiska.
  - b) Zainwestowanie obiektami kubaturowymi maksimum 70 % nieruchomości dla której inwestor ma prawo do dysponowania na cele budowlane, a udział zieleni urządzonej, stosownie do potrzeb, przystosowanej dla funkcji ochrony sanitarnej i wizualnej, powinien wynosić minimum 15 % powierzchni tego terenu.
  - c) Realizacja działalności wymaga zapewnienia w granicach planowanej inwestycji miejsc postojowych dla użytkowników stałych i korzystających z usług okresowo.
  - d) Dotrzymanie norm wynikających z przepisów ochrony środowiska, w tym w zakresie zanieczyszczenia powietrza i emisji hałasu, zapobiegających pogarszaniu stanu środowiska, zarówno na przedmiotowym terenie jak i na terenach graniczących.
  - e) Zapewnieniu ładu przestrzennego i zwrócenie szczególnej uwagi na docelowe zagospodarowanie terenu przy realizacji nowych i modernizacji istniejących obiektów kubaturowych, realizowanych przez różne podmioty gospodarcze, jak i wyznaczeniu poprawnej komunikacji wewnętrznej łączącej się z drogami publicznymi.
  - f) Wzdłuż granic terenu, od strony dróg publicznych, wymagane urządzenie zielenią izolacyjną w celach zapewnienia ochrony wizualno – sanitarnej.
- 4) Zakazy:
  - a) Lokalizowania obiektów mieszkaniowych.
  - b) Wykorzystania terenu do składowania odpadów.

W myśl § 15 ww. planu dla terenów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 10, oznaczonych w rysunku planu głównym symbolem PE (P1.1PE, P1.2PE, P1.3PE, P1.4PE, P1.5PE), ustala się:

  - 1) Przeznaczenie podstawowe:
    - a) Tereny przeznaczone do rekultywacji z wykorzystaniem:
      - odpadów z wydobywania węgla,
      - odpadów powstających przy płukaniu i czyszczeniu węgla,
      - urobku z pogłębiania rzek i potoków, nie zawierających substancji niebezpiecznych – z terenu gminy Knurów,
      - gleby i ziemi, zawartości płaskowników i ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych, odpadów z budowy, remontów i demontażu – nie zawierających substancji niebezpiecznych pochodzących z terenu gminy Knurów,
      - odpadów z flotacyjnego wzbogacania węgla w ilościach wynikających z zatwierdzonej technologii rekultywacji terenu oraz
      - mas ziemnych lub skalnych usuwanych albo przemieszczanych w związku z realizacją inwestycji lub prowadzeniem eksploatacji kopalni wraz z ich przerabianiem.
    - b) Urządzenia i instalacje związane z ochroną środowiska.
    - c) Cieki wodne i rowy melioracyjne.
  - 2) Przeznaczenie dopuszczalne:

- a) Obiekty uzupełniające i urządzenia związane z rekultywacją oraz odzyskiwaniem surowców.
  - b) Urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.
  - c) Komunikacja związana z obsługą terenu: kolej, drogi dojazdowe i parkingi.
  - d) Zieleń nieurządzona izolacyjna.
  - e) Urządzenia rekreacji i sportu.
- 3) Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów:
- a) Wypełnienie istniejących i prognozowanych zapadłisk – nakaz rekultywacji powierzchni terenu w kierunku przyrodniczym.
  - b) Zagospodarowanie podstawowe i uzupełniające terenu nie może powodować ujemnego oddziaływania w stosunku do terenów mieszkaniowo – usługowych oraz nie może pogarszać warunków zamieszkania i życia mieszkańców dzielnicy.
  - c) Uwzględnienie ochrony gruntu (w tym sąsiednich terenów leśnych), ochrony wód powierzchniowych (rzeka Bierawka) i podziemnych, zgodnie dokumentacją zatwierdzoną przez właściwy organ ochrony do spraw ochrony środowiska wynikający z przepisów odrębnych.
  - d) Miejsca postojowe dla potrzeb obsługi terenu oraz obiektów związanych z ich funkcjonowaniem, należy uwzględnić w ramach wyznaczonego terenu.
  - e) W obrębie terenu dopuszcza się funkcjonowanie transportu kolejowego związanego z rekultywacją terenu.
  - f) Wykonanie rekultywacji terenu w pierwszej kolejności na terenie oznaczonym w planie symbolem 1PE w kierunku rekreacji ogólnodostępnej w pasie o szerokości minimum 80,0 m od strony zabudowy mieszkaniowej z możliwością wykorzystania części terenu na parkingi dla samochodów osobowych.
  - g) Szczegółowy zakres oraz technologia rekultywacji (w tym rodzaj materiałów przyjęty do rekultywacji, ilość i rzędne terenu) wymaga zatwierdzenia przez właściwy organ do spraw ochrony środowiska wynikający z przepisów odrębnych oraz przez właściwy organ gminy.
- W myśl postanowień § 37 ww. planu, zawartego w Rozdziale 5 zatytułowanym: „1. Zasady zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie. 2. Szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy, wynikające z potrzeb ochrony środowiska, prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz ochrony gruntów rolnych.”, „określa się ogólne ustalenia dla całego obszaru objętego planem:
- 1. (...)
  - 2. (...)
  - 3. (...)
  - 4. (...)
  - 5. (...)
  - 6. Możliwość lokalizacji sieci i urządzeń, które są zaliczone do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, a nie zostały wyznaczone w planie, wymaga zgody właściwego organu gminy.
  - 7. (...)
  - 8. Dla całego obszaru planu ustala się zakaz:
    - a) (...)
    - b) Realizacji usług i zakładów wytwórczych, które mogą stwarzać uciążliwość wobec otoczenia i graniczących nieruchomości oraz pogarszać warunki zamieszkania i obniżenia estetyki terenów mieszkaniowych;
    - c) Wykorzystania terenu do składowania odpadów z wyłączeniem terenów, na których dopuszczono składowanie na warunkach określonych w planie;
    - d) Gromadzenia odpadów, oprócz magazynowania odpadów zbieranych w wyniku prowadzonej działalności lub wytworzonych w wyniku działalności produkcyjnej i

wydobywczej prowadzonej na danym terenie objętym planem, przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania; z zastrzeżeniem, że okres magazynowania takich odpadów nie może być dłuższy niż wynika to z obowiązujących aktów prawnych z zakresu gospodarki odpadami oraz uwzględnienia pozostałych ustaleń planu; Magazynowanie odpadów wytworzonych lub zbieranych wymaga zgody właściwego organu do spraw ochrony środowiska oraz właściwego organu gminy;

e) Odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód i ziemi;

f) (...)

g) (...)

h) (...)

9. Dla całego obszaru planu ustala się nakaz:

a) Ujmowania i oczyszczania wód opadowych i roztopowych pochodzących z dróg i parkingów o trwałej nawierzchni;

b) Prowadzenia selektywnej gospodarki odpadami, z uwzględnieniem segregacji jakościowo – ilościowej, wraz z zapewnieniem miejsca odbioru;

c) Ograniczenia hałasu i wibracji do wartości dopuszczalnych na granicy użytkowanego terenu, z uwzględnieniem przeznaczenia terenu sąsiedniego;

d) Podnoszenia standardów technicznych, użytkowych i estetycznych obiektów i zagospodarowania terenu.

e) (...)

f) (...)

10. (...)"

Kolegium wskazuje, że z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji wynika, że organ ten uznał, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe”, gdyż na terenie oznaczonym na rysunku planu miejscowego symbolem P1.2P, w ramach przeznaczenia podstawowego, możliwa jest realizacja funkcji przemysłowej albo funkcji usługowo – produkcyjnej lub też łącznie funkcji przemysłowej i usługowo – produkcyjnej. Z uwagi na powyższe organ pierwszej instancji uznał, że skoro podwójne przeznaczenie terenu wskazuje na możliwość przeznaczenia terenu na działalność przemysłową jak i usługowo – produkcyjną, dla planowanego przedsięwzięcia zastosowanie mają więc ograniczenia jakie w uchwale zostały wprowadzone dla funkcji usługowo – produkcyjnej, które zostały określone w § 4 pkt 11 i pkt 12 planu miejscowego, w świetle których, ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach nieuciążliwych należy przez to rozumieć działalność gospodarczą związaną z realizacją przedsięwzięć dla których organ właściwy do wydawania decyzji nie stwierdził potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko lub nie jest on wymagany, w oparciu o przepisy odrębne, a skutki wywołane jej działalnością nie przekroczą granic dysponowania terenem (pkt 11), terenach usługowo – produkcyjnych należy przez to rozumieć tereny przeznaczane na cele prowadzenia działalności gospodarczej związanej z realizacją przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane, w oparciu o przepisy odrębne, oraz o których mowa w pkt 11 (pkt 12). Skutkiem powyższego było uznanie przez organ pierwszej instancji, że na terenach oznaczonych symbolem P1.2P (tereny przemysłu, tereny usługowo – produkcyjne) ww. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe”, „dopuszcza realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (przedsięwzięć dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane), jednakże w związku z brzmieniem § 4 pkt 11 tego planu przedsięwzięcia te nie mogą być przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (wymienionymi w § 3 rozporządzenia), dla których organ orzekł potrzebę sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko ani przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (wymienionymi w § 2 ww. rozporządzenia) bowiem z mocy

ustawy (...) dla tych przedsięwzięć raport jest wymagany obligatoryjnie. Na terenie oznaczonym w planie miejscowym symbolem P1.2P nie jest więc dopuszczona możliwość realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie, który stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (dla którego raport jest obligatoryjnie wymagany).”, a skoro planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których w oparciu o przepisy szczególne (...) raport o oddziaływaniu na środowisko jest wymagany co czyni ten wariant niezgodny z zapisami planu miejscowego dla terenu P1.2P.”

Wyżej zaprezentowanego poglądu organu pierwszej instancji Kolegium nie podziela.

W ocenie Kolegium zapisy § 12 pkt ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe”, przewidują dla terenów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 7, oznaczonych w rysunku planu głównym symbolem P (P1.1P, P1.2P, P2.3P), przeznaczenie podstawowe jako: tereny przemysłu (lit. a) oraz tereny usługowo – produkcyjne (lit. b). Zatem na terenie oznaczonym na rysunku planu miejscowego symbolem P1.2P, w ramach przeznaczenia podstawowego, możliwa jest realizacja ww. funkcji, to jest przemysłowej i funkcji usługowo – produkcyjnej. Przy czym, ograniczenia, na które wskazuje w wyżej zacytowanym fragmencie uzasadnienia zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji, a które wynikają z treści zapisów § 4 pkt 11 i pkt 12 ww. planu miejscowego, odnoszą się wyłącznie usług nieuciążliwych oraz terenów usługowo – produkcyjnych. W żaden zaś sposób nie odnoszą się one do terenów przemysłu – co do których zapisy ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wprowadzają ograniczeń o treści wynikającej z zapisów § 4 pkt 11 i pkt 12 ww. planu miejscowego. Nie można zatem ich rozszerzyć na działalność realizowaną w ramach terenów przemysłu, nawet jeżeli na tym terenie dopuszczalna jest również realizacja w ramach przeznaczenia podstawowego jako tereny usługowo – produkcyjne – co w przedmiotowej sprawie uczynił organ pierwszej instancji.

Zatem, w przypadku gdy planowana działalność jest działalnością realizowaną jako działalność na terenie przemysłu (działalność przemysłowa) ww. ograniczenia – na które w zaskarżonej decyzji wskazał organ pierwszej instancji, wynikające z brzmienia § 4 pkt 11 i pkt 12 ww. planu miejscowego i które dotyczą przeznaczenia podstawowego tego terenu jako tereny usługowo – produkcyjne – nie znajdują zastosowania.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien zatem zbadać ww. okoliczność raz jeszcze, mając przy tym na względzie wyżej zaprezentowane stanowisko Kolegium.

Kolegium wskazuje dalej, że z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji wynika, że organ ten uznał, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe”, gdyż na terenie oznaczonym na rysunku planu miejscowego symbolem P1.3PE, w ramach przeznaczenia podstawowego, przewidziana jest rekultywacja w kierunku przyrodniczym a planowana działalność produkcyjna nie zapewnia takiego kierunku, czym narusza ustalenia planu.

Wyżej zaprezentowanego poglądu organu pierwszej instancji Kolegium nie podziela.

Kolegium wskazuje, że w świetle zapisów § 5 ust. 1 pkt 10 ww. planu miejscowego wyodrębnia się w rysunku planu ciągłymi liniami rozgraniczającymi następujące tereny: tereny oznaczone symbolami PE przeznaczone do rekultywacji w kierunku przyrodniczym.

Z kolei w myśl § 15 pkt 1 ww. planu dla terenów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 10, oznaczonych w rysunku planu głównym symbolem PE (P1.1PE, P1.2PE, P1.3PE, P1.4PE, P1.5PE), ustala się przeznaczenie podstawowe:

- „a) Tereny przeznaczone do rekultywacji z wykorzystaniem: (...)
- b) Urządzenia i instalacje związane z ochroną środowiska.
- c) Cieki wodne i rowy melioracyjne.

2) Przeznaczenie dopuszczalne:

- a) Obiekty uzupełniające i urządzenia związane z rekultywacją oraz odzyskiwaniem surowców.
- b) Urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.
- c) Komunikacja związana z obsługą terenu: kolej, drogi dojazdowe i parkingi.
- d) Zieleń nieurządzona izolacyjna.
- e) Urządzenia rekreacji i sportu.”

Zatem na ww. terenie przewidziana jest nie tylko rekultywacja, lecz również inna działalność. I tak, w świetle ww. zapisów planu miejscowego, w ramach przeznaczenia podstawowego terenu, ww. teren jest przeznaczony m. in. do realizacji urządzeń i instalacji związanych z ochroną środowiska.

Ponieważ planowane przedsięwzięcie polega na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów z wykorzystaniem odpadów zbadania przez organ pierwszej instancji wymaga, czy przedsięwzięcie to jest urządzeniami i instalacjami związanymi z ochroną środowiska.

Przy czym, jak wynika z akt sprawy, w tym z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji, w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego, a ustalenia w tym zakresie, z uwagi na fakt, że w ramach planowanej działalności będzie realizowane m. in. przetwarzanie odpadów, mają wpływ na wynik sprawy.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien zatem zbadać ww. okoliczność raz jeszcze, mając przy tym na względzie wyżej zaprezentowane stanowisko Kolegium.

Kolegium wskazuje dalej, że z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji wynika, że organ ten uznał, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów „Rejon Południe”, gdyż zgodnie z brzmieniem § 37 pkt 8 lit. d ww. planu miejscowego dla całego obszaru planu obowiązuje zakaz gromadzenia odpadów, oprócz magazynowania odpadów zbieranych w wyniku prowadzonej działalności lub wytworzonych w wyniku działalności produkcyjnej i wydobywczej prowadzonej na danym terenie objętym planem, przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania; z zastrzeżeniem, że okres magazynowania takich odpadów nie może być dłuższy niż wynika to z obowiązujących aktów prawnych z zakresu gospodarki odpadami oraz uwzględnienia pozostałych ustaleń planu, a magazynowanie odpadów wytworzonych lub zbieranych wymaga zgody właściwego organu do spraw ochrony środowiska oraz właściwego organu gminy. W ocenie organu pierwszej instancji z przywołanego zapisu planu miejscowego wynika, że plan ten dopuszcza jedynie magazynowanie odpadów zbieranych w wyniku prowadzonej działalności lub wytworzonych w wyniku działalności produkcyjnej i wydobywczej prowadzonej na danym terenie objętym planem, przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania, a wśród włączeń z zakazu w zakresie gromadzenia odpadów plan miejscowy nie wymienia magazynowania odpadów dla potrzeb przetwarzania, co ma mieć miejsce w przedmiotowej sprawie.

Kolegium zauważa jednak, że w świetle zapisów § 37 pkt 8 lit. d ww. planu miejscowego dla całego obszaru planu obowiązuje zakaz gromadzenia odpadów. Przy czym zakaz ten nie obejmuje:

- 1) magazynowania odpadów zbieranych w wyniku prowadzonej działalności,
- 2) magazynowania odpadów wytworzonych w wyniku działalności produkcyjnej i wydobywczej prowadzonej na danym terenie objętym planem, przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania, z zastrzeżeniem, że okres magazynowania takich odpadów nie może być dłuższy niż wynika to z obowiązujących aktów prawnych z zakresu gospodarki odpadami oraz uwzględnienia pozostałych ustaleń

planu, a magazynowanie odpadów wytworzonych lub zbieranych wymaga zgody właściwego organu do spraw ochrony środowiska oraz właściwego organu gminy.

Z powyższego wynika, że o ile zasada ogólna zawarta w ww. przepisie planu zakazuje na całym obszarze planu gromadzenia odpadów, o tyle są od niej dwa wyjątki, co do których organ pierwszej instancji nie przeprowadził szczegółowych czynności wyjaśniających.

Jak wynika z akt sprawy, w tym z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji, w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego, a ustalenia w tym zakresie mają wpływ na wynik sprawy.

W szczególności, w ocenie Kolegium, konieczne będzie wyjaśnienie kwestii magazynowania przez inwestora na ww. terenie odpadów zbieranych w wyniku prowadzonej działalności – przy czym z treści ww. zapisów nie wynika by odpady te miały być zbierane na przedmiotowym terenie albo w wyniku działalności prowadzonej na tym terenie – przeznaczonych do dalszego wykorzystania lub unieszkodliwiania, a także dodatkowych zastrzeżeń, to jest, że okres magazynowania takich odpadów nie może być dłuższy niż wynika to z obowiązujących aktów prawnych z zakresu gospodarki odpadami oraz uwzględnienia pozostałych ustaleń planu, a magazynowanie odpadów wytworzonych lub zbieranych wymaga zgody właściwego organu do spraw ochrony środowiska oraz właściwego organu gminy.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien zatem zbadać ww. okoliczność raz jeszcze, mając przy tym na względzie wyżej zaprezentowane stanowisko Kolegium.

Zatem, w świetle przywołanych powyżej zapisów Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów „Rejon Południe”, uchwalonego uchwałą Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 z dnia 29 grudnia 2004r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego Nr 11 z dnia 25 stycznia 2005r. poz. 285), w ocenie Kolegium nie można uznać, że argumentacja przedstawiona przez organ pierwszej instancji świadczy, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami tego planu, a w szczególności § 12, § 15 i § 37 pkt 8 lit. d tego planu.

W ocenie Kolegium niezgodność planowanego przedsięwzięcia z zapisami § 12, § 15 i § 37 pkt 8 lit. d tego planu, wskazana przez organ pierwszej instancji, na chwilę obecną nie została wykazana, a zatem nie występuje.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium, na chwilę obecną organ pierwszej instancji nie wykazał niezgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Knurów „Rejon Południe”, uchwalonego uchwałą Rady Miasta Knurów Nr XXX/423/2004 z dnia 29 grudnia 2004r. W szczególności przedsięwzięcie to nie jest w świetle aktualnych ustaleń niezgodne z zapisami § 12, § 15 i § 37 pkt 8 lit. d tego planu, co wyżej Kolegium wskazało. Tym samym Kolegium na chwilę obecną nie podziela poglądu organu pierwszej instancji w tym zakresie, a w takiej sytuacji odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu produkcji materiałów dla budownictwa i ogrodnictwa na działce Nr 1714/15 obręb Krywałd, Knurów, jest nieuzasadniona na obecnym etapie postępowania i co najmniej przedwczesna.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie, biorąc przy tym pod uwagę stanowisko Kolegium zawarte w niniejszej decyzji.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, iż w orzecznictwie sądowym zwraca się uwagę, iż wykładnia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinna odbywać się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie wobec innych aktów prawnych, a podmiotami uprawnionymi do jej dokonania są organy administracji i sądy administracyjne.

Poza wypadkami, gdy rozumienie przepisów nie budzi wątpliwości, do interpretacji postanowień planu stosuje się więc metody właściwe dla wykładni aktów normatywnych (tak m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w z 12 października 2011r., sygn. akt: IV SA/Po 259/11 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 lipca 2016r., sygn. akt: II OSK 2775/14). W przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu prawnego (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10 listopada 2010r., sygn. akt: II SA/Gd 408/10). Przyjmuje się, że w pierwszej kolejności przy interpretacji zapisów planów miejscowych zastosowanie znajdzie wykładnia językowa. A gdy uzyskane na jej podstawie rezultaty będą niewystarczające do kwalifikacji faktów oraz ustalenia normatywnych konsekwencji tej kwalifikacji, dopuszczalnym jest stosowanie innych reguł wykładni prawa. Okolicznością uzasadniającą odejście od sensu językowego przepisu jest przede wszystkim taki przypadek, gdy wykładnia językowa prowadzi do rozstrzygnięć, które w świetle powszechnie obowiązujących wartości mogą być uznane za rażąco niesłuszne lub niesprawiedliwe lub gdy sens językowy jest ewidentnie sprzeczny z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 28 czerwca 2011r., sygn. akt: II SA/Lu 314/11). Przy wykładni postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy bowiem mieć na względzie maksymalną ochronę uprawnień właścicielskich (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 8 lutego 2013r., sygn. akt: II SA/Po 1006/12). Plan miejscowy upoważnia zaś jedynie do takiego rozstrzygnięcia, jakie wyraźnie wynika z jego treści tekstowej i graficznej. Wszelka rozszerzająca wykładnia planu na niekorzyść właścicieli nieruchomości byłaby sprzeczna z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności i stanowiłaby naruszenie ustaleń tego planu (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 22 lutego 2011r., sygn. akt: II OSK 353/10). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2006r., w sprawie o sygn. akt: II OSK 490/05: „Zgodnie z zasadą „złotego środka”, odzwierciedlającą najlepiej istotę konstytucyjnej ochrony prawa własności, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela, ani w sposób nadmiernie rozszerzający istniejące ograniczenia praw właścicielskich, tak aby nie naruszało to istoty prawa własności”.

W świetle powyżej zaprezentowanego stanowiska orzeczniczego sądów administracyjnych i w oparciu o stan faktyczny sprawy, a także obowiązujące przepisy prawne organ odwoławczy stwierdza, że analiza zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie została przez organ pierwszej instancji dokonana w sposób wyczerpujący – co wyżej już zostało wskazane. Nie ujawniono bowiem w sposób przekonujący i świadczący o rzetelności prowadzonego postępowania dokonanej analizy motywów, którymi kierował się organ pierwszej instancji odmawiając wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia w tej konkretnej sprawie, w oparciu o przedstawione przepisy. Wywód zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wykazuje zdaniem organu odwoławczego w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości niezgodności planowanego przedsięwzięcia z treścią postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli bowiem przepisy ustawy jako zasadę przewidują wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, a odmowa wydania tej decyzji została potraktowana przez ustawodawcę jako wyjątek, to w przypadku stwierdzenia niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, niezgodność ta powinna zostać wykazana ponad wszelką

wątpliwość. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni przepisów prawnych, przepis o charakterze wyjątku podlega interpretacji ścieśniającej.

Nadto organ pierwszej instancji odstąpił od przystąpienia do badania meritum sprawy z uwagi na fakt wystąpienia w jego ocenie niezgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wskazać należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24 listopada 2017r., sygn. akt: IV SA/Wa 1743/17 (Lex Nr 2473723) trafnie podkreślił, że zasadnicze znaczenie dla tej kategorii spraw administracyjnych ma bezspornie zapis art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w myśl którego właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z powołanego przepisu wynika wymóg zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest to podstawowe kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem, uprawnia organ administracji publicznej do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów wynikających z ustawy. A contrario, jeżeli przedsięwzięcie naruszałoby przepisy zawarte w planie miejscowym, organ byłby zobligowany do odmowy wydania wnioskowanej decyzji. Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję i winna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania. Procedowanie co do meritum, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, staje się bezprzedmiotowe. Wydawana jest wówczas decyzja odmowna. Z uwagi jednak na okoliczność, iż ocena zgodności planowanego zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego okazała się w przedmiotowej sprawie przedwczesna – organ pierwszej instancji nie zbadał tej w kwestii zgodnie ze standardami postępowania dowodowego wyznaczonego zasadą prawdy obiektywnej, całe postępowanie administracyjne w sprawie, to jest etap wstępny, jak również badanie co do meritum – w przypadku stwierdzenia zgodności zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego, musi być przeprowadzone od początku. Innymi słowy, z uwagi na błędną i przedwczesną ocenę tzw. kwestii wstępnej organ pierwszej instancji nie rozpoznał sprawy co do istoty.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie i w sposób prawidłowy czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Wskazać także należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania całego materiału dowodowego. Na organie ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych kroków dla ustalenia tej podstawy w sposób najbardziej zbliżony do jej rzeczywistej wysokości, a zatem nie może on przyjmować za podstawę swoich rozstrzygnięć ustaleń dowolnych lub przypadkowych (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to więc, że organ jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu ani też uwzględnić dowodu, którego nie ma w aktach sprawy. Według wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całości materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego

w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego).” Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i po pierwsze opierać się na materiale dowodowym zebranym przez organ. Kolegium podnosi również, że organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że organ ten jest obowiązany rozpatrzeć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzeć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Organ powinien dokonać oceny zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w toku postępowania naruszył przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z tym naruszeniem art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu. Kolegium zauważa, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał szansy stronie – wnioskodawcy, na taką modyfikację wniosku, która uwzględniałaby argumentację organu pierwszej instancji w tym zakresie. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w:) R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnienia,

zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odnotować też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmobilizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczynanego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie - poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępny na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już przytoczone art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, co wyżej zostało już przedstawione.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. kwestie dogłębnie wyjaśnić.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa dalej, że w toku postępowania, w dniu 16 października 2023r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Organ pierwszej instancji obowiązany będzie więc przeprowadzić ponowne postępowanie z uwzględnieniem zmian wynikających z treści ustawy nowelizującej – jeżeli zmiany te będą miały zastosowanie w sprawie, albowiem stosownie do unormowanej w art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Z zasady tej, wymagającej od organu administracji publicznej legitymowania się podstawą prawną rozstrzygnięcia sprawy

administracyjnej w drodze decyzji administracyjnej wynika, że podstawa ta musi istnieć w dniu wydania decyzji. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest ta, że organ wydaje decyzję na podstawie przepisów prawa materialnego obowiązującego w dacie orzekania (tak np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 31 marca 2008r., sygn. akt II OSK 313/07, Lex Nr 468749 oraz z dnia 18 września 2008r., sygn. akt II OSK 138/07, Lex Nr 508498). Zasada praworządności stanowi zatem, że organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego i są tymi przepisami związane. Związanie organów administracji publicznej przepisami prawa powszechnie obowiązującego oznacza w szczególności, że – prowadząc postępowanie administracyjne – mają one obowiązek ustalenia prawidłowej prawnej podstawy decyzji administracyjnej.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium zauważa również, że:

- 1) nowy tekst jednolity kodeksu postępowania administracyjnego został opublikowany w Dz. U. z 2023r. pod pozycją 775 i został już znowelizowany,
- 2) nowy tekst jednolity ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko został opublikowany w Dz. U. z 2023r. pod poz. 1094 i został już znowelizowany,

co winien również uwzględnić organ pierwszej instancji ponownie orzekając w sprawie.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. W pierwszej kolejności organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania spółki Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie, reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Karola Wiśniewskiego, zawartego w piśmie z dnia 15 grudnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie wnioskodawcy – od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2022r., Nr Śr – 613/2022”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ŚR – 613/22 (Nr sprawy: SR.6220.1.29.2022) z dnia 30 listopada 2022r. Kolegium zauważa, że w znacznej części podzieliło argumenty pełnomocnika odwołującej się strony, zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Dodatkowo wypełniając obowiązek informowania stron, zawarty w art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, iż stosownie do art. 40 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi. Od dnia 11 kwietnia 2011r. art. 40 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego otrzymał brzmienie: „Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli

ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika” (zmiana dokonana na podstawie art. 1 pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 3 grudnia 2010r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011r. Nr 6, poz. 18). W aktach niniejszej sprawy znajduje się kilka pełnomocnictw udzielonych pełnomocnikom do działania w sprawie przez spółkę Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie. Spółka Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie nie wskazała takiego pełnomocnika, zatem Kolegium doręcza niniejszą decyzję adwokatowi Panu Karolowi Wiśniewskiemu – pełnomocnikowi ww. spółki, który złożył ww. odwołanie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek – Dziwoki
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. Adwokat Karol Wiśniewski – pełnomocnik spółki
Zakład Usługowo – Handlowy ARTOR sp. z o.o. z siedzibą w Knurowie
Adres dla doręczeń:
Kancelaria Adwokacka Karol Wiśniewski
ul. PCK 6/3, 40-057 Katowice
2. Invest – Pol Silesia sp. z o.o.
ul. Drzymały 3; 41 – 902 Bytom
3. Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
ul. Aleja Jana Pawła II; 44 – 330 Jastrzębie – Zdrój
4. Pan M. R.
5. Skarb Państwa – Starosta Powiatu Gliwickiego
ul. Zygmunta Starego 17; 44 – 100 Gliwice
6. Gmina Knurów
ul. Floriana Ogana 5; 44 – 190 Knurów
7. Prezydent Miasta Gliwice
ul. Zwycięstwa 21; 44 – 100 Gliwice
z aktami sprawy
8. aa